

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quomodo S. Augustinus hunc mundum cum mari comparârit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

crimen euadant, Deo faciunt. Et alij quidem peregrinationum, ad hunc vel illum Diuum, alij autem ieiuniorum, certis diebus, tolerandorum; alij elemosynarum in egenos erogandarum; alij aedificandorum templorum; alij perpetuae castitatis; alij etiam religionis ingrediendae. Ob hos tales effectus, an non viles censendae sint maris tempestates? Multorum contumaciam fregit naufragij metus. 4. Multos merfit mare, sed nocentes. 5. Quod si & innocentes talibus procellis inuoluuntur, compendium mortis habent & doloris. Minor est cruciatus vndis absumi, quam flammis. 6. Quem non curiositas nauibus auheret in insulas Fortunatas, aliasque nouas terras; quem non cupiditas habendi alliceret, si nauigantes non periclitarentur? 7. Quae gloria fuisset Danao Beli filio, qui nauem primus ex Aegypto in Graeciam aduexit? quae Iasoni & Argonautis? quae Christophoro Columbo, si nauigatio periculis careret? Maxima virtutis laus est, discrimina non horruisse: & superasse, quod fuit cum periculo laboriosum.

IV.

Denique mihi & illa non postrema causa videtur, ut habeamus in mari, veram & expressam, quamdam humanae vitae imaginem. Aptissime enim pericula periculis explicantur: & quidem summa summis. *Qui nauigant mare, enarrent pericula eius: & audientes auribus nostris, admirabimur, cognoscemusque prorsus, in nostra vita, similes scopulos, & fluctus, & pericula occurrere.* Quae etiam de causa, recte Clemens Alexandrinus, ubi vetat, gemmis annulorum, idolorum imagines insculpi, suadet nauim vel anchoram imprimi, nauigationis utiq; & vitae humanae monumentum. *Sint autem nobis, ait, signacula, columba, vel piscis, vel nauis, quae celeri cursu a vento fertur, vel lyra musica, quae vsus est Polycrates, vel anchora nautica, quam insculpebat Seleucus.* Quoties piscem, quoties nauem, quoties anchoram inspicimus, illico in memoriam venit, homines in terris, non secus ac pisces nauesque in vndis natant, aut nauigare; vitamque nostram aquae similem esse, quae est res fluxa, ventis & tempestatibus obnoxia. *Omnes morimur, & quasi aqua dilabimur in terram, quae non reuertuntur,* ait mulier Thecuitis. De periculis, & aduersis ventis, & mille incommodis maris, & vitae inter se comparatis, complures meminerunt.

V.

Bellissime autem S. Augustinus hominis, per hunc mundum, velat

Eccli. 43. 26.

Clemens
Alex. lib. 3.
Pædag.

2. Reg. 14. 14.

velut per mare; nauigantis miserias, diuersis locis, considerauit. Qui etsi docuerit, ad illum, qui ubique est, amando ueniri, non nauigando; mox tamen subiecit: *Sed quoniam etiam, in tali itinere, abundant fluctus & tempestates diuersarum tentationum, in crucifixum crede, ut fides tua lignum possit ascendere. Non mergèris, sed ligno portaberis. Sic, sic, in huius sæculi fluctibus, nauigabat ille, qui dicebat: Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri IESU Christi.* Eandem, per crucem nauigandi artem, & vitæ huius procellas describit, etiam, cum Euangelium illud de Domino ambulante super aquas, exponit, his uerbis. *Dum ille (Christus) orat in excelsis, nauicula turbatur fluctibus in profundo: quia insurgunt fluctus, potest ipsa nauicula turbari; sed quia Christus orat, non potest mergi. Nauicellam quippe istam, fratres, Ecclesiam cogitate, turbulentum mare hoc sæculum. Quando aliquis impia uoluntatis, maxima potestatis persecutionem indicit Ecclesie, & quantum in ipso est, Christianum nomen conatur extinguere, super nauiculam Christi grandis unda consurgit. sed, in his tentationibus, erigatur antenna, ut suspensa arbori, crucem figuret. Hanc Christianus respiciat, & non deficiat, quia sicut dicit Apostolus Petrus, Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exemplum, ut sequamur uestigia eius. Dicit etiam beatus Ioannes: Sicut enim Christus pro nobis animam suam posuit, sic & nos debemus pro fratribus animas ponere. Huic ergo antenna, id est, cruci Christi, simplex conuersatio, & pura confessio, tanquam candentia uela, religuntur. Et uela nostra fluctibus abluantur, uelutiq; tendatur, ut sine macula, & ruga, inueniatur. Quantumlibet mare sauiat, uentus incumbat, inter fluctus & fluctus, nauis ista turbetur tantum, non mergatur, & currit. Denique posteaquam nauis hac adificata est in Hierusalem, atque inde in medio pelagi huius frementis emissa est, aestuantium uolumina undarum, & furentium flabra uentorum, dum eam huc atq; illuc circumferunt, omnium gentium littoribus appulerunt, peregrinas merces, quacumq; inuenit, inuenit. Quid enim tam peregrinum, in terra nostra, quam per poenitentiam, remissio peccatorum, regnumque calorum?*

Igitur habemus ex hoc sancto Patre, sæculum esse mare, tempestates insurgere in persecutionibus, nauem tutissimam eligi, si in crucem, cum Christo, ascendamus. Quò autem tendendum est? quò nauis dirigenda? *Quo modo, qui nauigant, nauem ad astra dirigunt*

S. Augustin.
serm. 2. de
uerb. Apost.

S. Augustin.
in Matth.
serm. 14.

1. Pet. 2.

V I.

Clem. Ale-
xandr. lib. 6.

R 3

dirigunt